

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. J.**
bytem Š.

zast. advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
sídlem Žižkova 1882/57, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne X, č. j. X

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne X, č. j. X, sp. zn. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Žďár nad Sázavou (dále též jen „prvostupňový orgán“), ze dne X, sp. zn. X (dále též jen „prvostupňové rozhodnutí“ nebo „rozhodnutí o přestupku“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. b) a § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a přestupku dle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Těchto přestupků se měl žalobce dopustit dne X a dne X v obci X. Poté, co byl žalobce v obou případech zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR, byl testován testem DrugWipe 5 SP. Výsledek testu byl v obou případech kontroly pozitivní na přítomnost látky THC. Žalobce se následně dobrovolně podrobil lékařskému vyšetření. Na základě znaleckého zkoumání byl potvrzen výskyt THC v organismu žalobce. Zjištěný objem této látky v organismu žalobce činil dne X ng/ml a dne X 4,4 ng/ml. V obou případech policejní kontroly žalobce nepředložil na výzvu policisty ke kontrole řidičský průkaz. Při kontrole dne X nepředložil ani osvědčení o registraci vozidla a zelenou kartu. Za spáchání nadepsaných přestupků byla žalobci uložena pokuta ve výši 12 000 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 6 000 Kč.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval obsah správního spisu a dosavadní průběh řízení. Vyjádřil se k odvolacím námitkám žalobce, které shledal nedůvodnými. Žalovaný konstatoval, že prvostupňový orgán zjistil skutkový stav věci bez důvodných pochybností. Žalovaný neshledal v prvostupňovém rozhodnutí pochybení, ani ve věcném posouzení, ani v procesním postupu.

II. Žaloba

4. Žalobce namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, jakož i rozhodnutí o přestupku. Nezákonnost spatřuje v tom, že odpor podaný proti příkazu Městského úřadu Žďár nad Sázavou byl nepodepsaný, a žalobce měl být vyzván k doplnění podpisu. Po celou dobu následně probíhajícího řízení však k takové výzvě nedošlo. Prvostupňový orgán pro tuto vadu nemohl pokračovat v řízení a vydat rozhodnutí.
5. Podle § 37 odst. 2 správního řádu musí být z podání patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Podání musí obsahovat podpis osoby, která je činí. Listinné podání, které

trpí podstatnou vadou, jako je např. chybějící vlastnoruční podpis, řízení zahájí. Podání ale nemůže vyvolat projednání věci, aniž by byla vada odstraněna. Správní orgány pokračovaly v řízení a vydaly rozhodnutí nezákonně, jelikož nebyla odstraněna vada řízení. Nepodepsaný odpor sice zrušil příkaz, ale bez doplnění podpisu nemohl vést k samotnému projednání věci.

6. Pokud by řízení skončilo ve fázi uložení pokuty příkazem, pak by žalobci nemohla být uložena povinnost uhradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč, neboť dle § 150 odst. 4 správního řádu *„jestliže je vydání příkazu prvním úkonem v řízení, nelze v něm uložit povinnost nahradit náklady řízení.“* Tato povinnost žalobci uložena byla. Již to samo o sobě představuje porušení práv žalobce. Žalobce navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný ve svém vyjádření s žalobou nesouhlasil, napadené rozhodnutí považuje za zákonné. Souhlasil s žalobcem, že na odporu není jeho vlastnoruční podpis. K tomu však odkázal na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne X, č.j. X a rozsudek téhož soudu ze dne X, č.j. X, s poukazem na to, že se nejedná o vadu mající za následek nezákonnost rozhodnutí. Přestože měl být odpor vlastnoručně podepsán a žalobce měl být vyzván k doplnění podpisu, v řízení nebylo žalobcem zpochybněno, že by odpor proti příkazu nepodal on.
8. Po podání odporu žalobce dál aktivně hájil svá práva, udělil plnou moc právnímu zástupci a v řízení dále pokračoval. Z jednání žalobce bylo možné usuzovat, že považuje podaný odpor za účinný. Dle žalovaného nepodepsání odporu není vadou mající za následek nezákonnost rozhodnutí. Následným projednáním přestupku nedošlo ke zhoršení postavení žalobce, naopak mu byl uložen mírnější trest. Žalobce na absenci podpisu upozornil až po uplatnění řádných opravných prostředků. Snaží se zvrátit průběh řízení a dosáhnout zproštění viny za spáchání přestupku.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)], osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a jedná se o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).
10. Krajský soud v souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení ústního jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky.
11. Žaloba není důvodná.
12. Žalobce uplatňuje jediný žalobní bod, v němž namítá vadu řízení. Konkrétně namítá procesní pochybení správního orgánu prvního stupně, který nevyzval žalobce k odstranění vady podání. Odpor podaný žalobcem proti příkazu totiž nebyl žalobcem vlastnoručně podepsán.
13. Dle § 37 odst. 2 správního řádu musí podání splňovat určité náležitosti. Jednou z náležitostí podání je i podpis osoby, která podání činí. Odpor proti příkazu, který byl

prvostupňovému správnímu orgánu doručen dne X, podpis žalobce neobsahoval. To je nespornou skutečností.

14. Podle § 37 odst. 3 správního řádu, nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Správní orgán však takto nepostupoval a v přestupkovém řízení pokračoval, jako by odpor proti příkazu veškeré zákonné náležitosti splňoval. Takový postup správního orgánu je pochybením, ostatně i žalovaný toto pochybení ve vyjádření k žalobě uznává.
15. Ve správním soudnictví je nicméně vždy nutno posoudit, zda zjištěná procesní vada mohla mít vliv na zákonnost výsledného rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. (srov. např. již rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne X, č. j. X Sb. NSS, či ze dne X, č. j. X). Krajský soud se proto zabýval tím, jestli zjištěné procesní pochybení mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Dospěl k závěru, že nikoliv.
16. Pro posouzení věci je podstatné, že po podání odporu žalobce v řízení před správními orgány nadále aktivně vystupoval a využíval svá procesní práva. Podal žádost o vyslechnutí znalce, podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí a toto odvolání na výzvu správního orgánu doplnil. V průběhu správního řízení netvrdil, že odpor nepodal nebo že měl být vyzván k doplnění podpisu. Z jednání žalobce po podání odporu bylo možné usuzovat na to, že podaný odpor považuje za účinný. Po podání odporu došlo k řádnému dvouinstančnímu projednání věci, aniž by byl žalobce na svých právech jakkoli zkrácen.
17. Námitka stejného procesního pochybení správních orgánů v obdobné situaci již byla správními soudy posuzována a rovněž vyhodnocena se závěrem, že toto pochybení nemá vliv na zákonnost výsledného správního rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne X, č. j. X, bod 20, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice ze dne X, č. j. X, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne X, č. j. X, či rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne X, č. j. X).
18. Námitku absence podpisu vznesl žalobce teprve ve správní žalobě. Poté, co mu bylo v přestupkovém řízení umožněno plné využití všech jeho procesních práv. S námitkou neúčinného odporu žalobce nyní spojuje pouze tvrzení, že mu nemohla být příkazem uložena povinnost hradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč dle § 150 odst. 4 správního řádu. Podle § 150 odst. 4 věta druhá správního řádu platí, že je-li je vydání příkazu prvním úkonem v řízení, nelze v něm uložit povinnost nahradit náklady řízení. V řešené věci však vydání příkazu nebylo prvním úkonem v řízení. Předcházely mu totiž jiné úkony, zejména usnesení o ustanovení znalce, vyrozumění podezřelého o ustanovení znalce a oznámení o zahájení řízení o přestupku. Tato argumentace žalobce se tedy s řešenou situací míjí. Nadto, neúčinnost odporu by naopak vedla k nabytí právní moci a tedy i k účinkům příkazu, na jehož údajnou nezákonnost žalobce nyní poukazuje.
19. Pokud snad chtěl žalobce svojí argumentací o neúčinnosti odporu a nemožnosti projednání věci poukázat na závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne X, č. j. X, č. X, nyní přijatý závěr není s tímto rozhodnutím rozšířeného senátu v rozporu. Rozšířený senát zde totiž řešil poněkud jinou situaci, kdy na výzvu správního orgánu k podpisu nepodepsaného odporu účastník řízení nereagoval. A jak uvedl v bodě 25, *ne každé podání podle § 37 správního řádu má za cíl vyvolat nějaké řízení. Proto procesní následky podání bez podstatné náležitosti, jakou je podpis, se budou lišit v závislosti na povaze podání.* V řešené věci se nejednalo o řízení, jímž by žalobce disponoval. Jeho požadavek na to, aby

projednání věci nebylo vůbec z důvodu absence podpisu na odporu vyvoláno, je tak lichý. V dané situaci neexistovalo nějaké zvláštní řízení o odporu, které by snad mělo být zastaveno. Nadto by k tomu případně mohlo dojít zásadně teprve tehdy, kdy by byl účastník řízení k odstranění vady odporu podle § 37 odst. 3 správního řádu marně vyzván.

20. Lze tak shrnout, že správní orgán pochybil, pokud žalobce nevyzval k odstranění vady odporu, tj. k doplnění podpisu. Tato vada však s ohledem na navazující průběh řízení, kdy nebyla účinnost podaného odporu jakkoli zpochybňována, nevyvolala nezákonnost rozhodnutí o přestupku, resp. napadeného rozhodnutí. Postupem správních orgánů nebyl žalobce zkrácen na svých veřejných subjektivních právech, jimž správní soudy poskytují ochranu (§ 2 s. ř. s.). Následným projednáním přestupku nedošlo ke zhoršení právního postavení žalobce (srov. § 90 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Naopak došlo ke zlepšení jeho právního postavení, neboť žalobci byl uložen trest zákazu řízení motorových vozidel o jeden měsíc kratší, než mu byl uložen příkazem.

V. Závěr a náklady řízení

21. Soud dospěl k závěru, že žalobní námitky nejsou důvodné. Neshledal ani jiné vady, k nimž by musel případně přihlédnout z úřední povinnosti, a proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 5. ledna 2023

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně